

OCH  TEATR



Tomasz Drabek Grzegorz Warchot Mirosław Kropielnicki Krzysztof Stelmaszyk Krystian Pesta Sławomir Pacek

Lidia Sadowa

Weronika Warchot

Sandra Korzeniak

Aleksandra Szwed

Ray Cooney Przekład: Elżbieta Woźniak

OKNO NA PARLAMENT

Reżyseria: Krystyna Janda Premiera: 16 marca 2023

Ray Cooney

Okno na parlament

Reżyseria:

Krystyna Janda

Tłumaczenie:

Elżbieta Woźniak

Scenografia i kostiumy:

Zuzanna Markiewicz

Reżyseria światła:

Katarzyna Łuszczuk

**Asystentka ds. scenografii
i kostiumów:**

Małgorzata Domańska

Realizacja światła:

Waldemar Zatorski

Realizacja dźwięku:

Michał Tatara

Producent wykonawczy:

Cezary Margiela

Obsada:

Sandra Korzeniak, Lidia Sadowa, Aleksandra Szwed, Weronika Warchoł,
Tomasz Drabek, Mirosław Kropielnicki, Sławomir Pacek, Krystian Pesta,
Krzysztof Stelmaszyk, Grzegorz Warchoł

Premiera: 16 marca 2023 r.

W spektaklu wykorzystano utwory: Roda Stewarta (*Blondes Have More Fun, Sailing i Da Ya Think I'm Sexy?*) oraz Franka Sinatry (*Love and Marriage*).

Artur Barciś

To jakaś farsa?

Według Wikipedii farsa to *odmiana komedii, w której łatwowierni bohaterowie zostają wciągnięci w serię coraz bardziej nieprawdopodobnych, niewygodnych lub kompromitujących wydarzeń. Sytuacje te najczęściej są spowodowane wadami bohaterów, takimi jak np. próżność, sprzedajność lub chciwość. Wysiłki podejmowane w celu wybrnięcia z sytuacji prowadzą do dalszego zapętlenia i jeszcze większej kompromitacji, aż do momentu, w którym w komicznych punktach kulminacyjnych wady zostają odpowiednio upokarzająco i przykładnie ukarane, po czym następuje względnie szczęśliwe zakończenie. Farsy są poświęcone obnażaniu ludzkich słabości. Akcja farsy musi od samego początku rozwijać się błyskawicznie i być budowana precyzyjnie.*

Grałem w kilku farsach (*Z rączki do rączki, Biznes*), a nawet obecnie jest na afiszu w Och-Teatrze jedna z najslynniejszych pozycji tego gatunku, czyli *Mayday*, w której gram Stanleya. Uwielbiam w niej grać, bo sztuka napisana przez Mistrza Raya Cooneya jest po prostu znakomitą komedią. Zagrana bez wyglupów, z absolutną precyzją i śmiertelną

wręcz powagą, potrafi wycisnąć z publiczności hektolitry łez. Łez śmiechu oczywiście. Gatunek niezwykle trudny, bo wymagający – jak wspomniałem – absolutnej precyzji i dyscypliny. Wystarczy o sekundę za późno otworzyć jakieś drzwi albo o sekundę za wcześniej powiedzieć kwestię i wszystko się wali jak domek z kart.

Bo farsa to rytm. To akcja, która pędzi w szaleńczym tempie po to, żeby się w odpowiednim momencie zatrzymać i... podać pointę, po której widownia wybucha śmiechem. Zawsze w tym samym miejscu, zawsze tak samo, tak jakby na każdym spektaklu była ta sama publiczność. Jeśli na jakimś przedstawieniu tak się nie dzieje, zawsze jest to wina aktorów. Ktoś się zagapił, dialog czy sytuacja traci rytm i reakcja publiczności natychmiast staje się inna niż zwykle. Bo farsa to precyzja, czyli profesjonalizm. Dlatego bardzo mierzi mnie, gdy co jakiś czas słyszę opinie komentatorów politycznych lub samych polityków opisujących niepodobającą się im rzeczywistość jako farsę właśnie. I gdy po raz kolejny usłyszałem, że to, co się dzieje, to jakaś farsa, nie wytrzymałem i napisałem ten wierszyk:

W obronie farsy

Obserwując dość wnikliwie polityczną karuzelę myślę, że będzie uczciwie, gdy mym zdaniem się podzielę. Otóż słysząc z każdej strony: farsa, farsa i tu, i tam, muszę podjąć się obrony tej Pani, którą dobrze znam. Bo farsa to Wielka Dama, uczy nas bardzo trudnej gry. Bo farsa to przecież dramat, Wyciska tylko inne łzy. Łzy, które z szczerego śmiechu widz czasem na policzkach ma; są warte mojego grzechu, bo to jest uczciwa gra. Gra, która widzom nie wmawia, że kłamstwo to fajna ściema. Farsa ma widzów zabawiać, żadnego kłamstwa tu nie ma. Lecz to, w co wy się bawicie, premierzy i zwykli posłowie, to nasze tutaj jest życie w Giżycku, Łomży, Krakowie. Kłamstwo to kłamstwo, panowie, kropla po kropli już ciecie, każdy z was kiedyś odpowie, nie liczcie, że wam się upieczce. Więc proszę tu bez wykrętów, młodszy polityk czy starszy, do waszych brudnych przekrętów nie mieszać szlachetnej farsy.

Cezary Żak

Farsa to perfekcja

Farsa, gatunek teatralny, w którym – podkreślam to wyraźnie – miałem wielką przyjemność grać kilkunastokrotnie w swoim zawodowym życiu. Schodziłem za każdym razem ze sceny wykończony, bo farsę najczęściej gra się bardzo szybko, a tempo i rytm są w niej niezwykle istotne. Ale też za każdym razem schodziłem uwznioślony reakcjami widzów, widząc, że nasza kilkumiesięczna praca przyniosła efekty, nie poszła na marne.

Granie w farsie to zadanie niełatwe, zakładając, że chcemy to robić prawdziwie, a przede wszystkim w dobrym guście. Te dwa elementy bowiem są – według mnie – najistotniejsze w budowaniu roli. W takim gatunku jak farsa to nie lada zadanie, bo jakiej trzeba wyobraźni, techniki i samozaparcia, żeby uwiarygodnić psychologicznie postać w tych niewiarygodnych najczęściej historiach i sytuacjach, sprawić, aby widz w nią uwierzył.

Farsa to też – najczęściej – zbiór charakterów poszczególnych postaci i im jest on bardziej kolorowy i nieoczywisty, tym atrakcyjniej dla widza, ale też jak wspaniale to zadanie dla aktorów na scenie. Nie ma nic

przyjemniejszego niż granie z koleżankami i kolegami, którzy czują komedię i bawią się postacią. Po jakimś czasie dochodzimy do takiej „dezynwoltury” i radosnego „grania”, że zdarzają nam się „wpadki”, tzw. gotowanie się na scenie, wybuchy śmiechu z kolegi lub okoliczności. Tempo, „kolory” grania, nowe pomysły doprowadzają nas nawet do wpadek tekstowych, czasami do niemożności kontynuowania przez moment przedstawienia. Są to cudowne chwile, śmiejemy się razem z publicznością, z siebie, sytuacji, historii, co w farsie daje tylko urozmaicenie i konieczny czasem „nawias”.

Byłem w takich sytuacjach wielokrotnie, również na scenie Och-Teatru i uwielbiałem, kiedy się zdarzały. Wstyd się przyznać, ale czasem je prowokowałem, ku ucieście nas wszystkich, a szczególnie, żeby sprawić dodatkową radość publiczności. W takich sytuacjach ważne jest tylko to, by publiczność wiedziała, z czego i dlaczego się śmiejemy. Wtedy można się spodziewać gigantycznych reakcji, poczucia wspólnoty w zabawie, w końcu braw itp. Wiem od widzów, że uwielbiają te momenty i czekają na nie. Jednocześnie podkreślam, że tego

rodzaju chwile nie mogą się zdarzyć w innych gatunkach teatralnych, a na pewno nie, gdy gramy tragedie czy rzeczy psychologiczne, realistyczne.

Farsa wymaga perfekcji zawodowej, doskonałej techniki, głosu o dużej skali, prawdy, poczucia rytmu, perfekcyjnego dialogowania, nie mówiąc już o znajomości natury ludzkiej i poczucia humoru. Wdzięk i przyjemność z bycia na scenie odgrywają również niebagatelną rolę.

Nie wiem, czy dziś w szkołach teatralnych uczy się studentów, jak grać farsę, ale uważam,

że powinien to być obowiązkowy przedmiot podczas studiów aktorskich.

Niejednokrotnie słyszałem od moich Mistrzów zdanie: „Gdy ktoś umie zagrać w farsie, to umie zagrać wszystko”. Wiem też, że bez dobrego warsztatu aktor nie zbuduje dobrej roli farsowej. *Okno na parlament* to klasyka gatunku i już Państwu zazdroszczę, że lada chwila kurtyna pójdzie w górę, a Wy wejdziecie w ten zwariowany świat pełen śmiechu, ale też wzruszeń i refleksji, i oderwiecie się od tego, co na zewnątrz.





Gładys – Sandra Korzeniak

Sandra Korzeniak

Aktorka wielokrotnie nagradzana za sceniczne kreacje najważniejszymi nagrodami teatralnymi.

Po studiach w krakowskiej Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej im. Ludwika Solskiego trafiła do zespołu Starego Teatru, gdzie przez osiem lat stworzyła istotne dla swojej kariery i wizerunku role. Została „aktorką Krystiana Lupy”: zagrała tytułową rolę kobiecą w *Mistrzu i Małgorzacie*, wcieliła się w Marię w *Zaratuście*, jako Edie Sedgwick wystąpiła w legendarnym spektaklu *Factory 2*. Współpracowała też z Remigiuszem Brzykiem, Pawłem Miśkiewiczem i Mają Kleczewską.

W 2008 roku dołączyła do zespołu Teatru Dramatycznego w Warszawie, gdzie stworzyła jedną z najbardziej ikonicznych ról polskiego teatru – Marilyn Monroe w drugiej odsłonie tryptyku *Persona* Krystiana Lupy. Dostała za nią Paszport Polityki, Feliksa Warszawskiego i indywidualną nagrodę na XVI Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej.

Artystka stworzyła także kreacje filmowe, wystąpiła m.in. w *Niewidzialnych* Pawła Sali, *Hiszpance* Łukasza Barczyka, filmie *Sąsiady* Grzegorza Królikiewicza i *Dziurze w głowie* Piotra Subbotki.



Pamela – Lidia Sadowa

Lidia Sadowa

Ukończyła Akademię Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Debiutowała w Teatrze Polonia rolą siostry Dominiki w spektaklu *Wątpliwość* w reż. Piotra Cieplaka. Na scenie Och-Teatru występowała m.in. w *Wassie Żelazkowej* Maksyma Gorkiego, *W małym dworku* Witkacego czy ostatnio w *Zemście* Aleksandra Fredry. Współpracowała również z warszawskimi teatrami Narodowym i Współczesnym. Obecnie należy do zespołu

Teatru Polskiego im. Arnolda Szyfmana w Warszawie.

Na studiach nagrodzona na Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi, stypendystka, a także laureatka Feliksa Warszawskiego za rolę Violi i Sebastiana w *Wieczorze Trzech Króli* Szekspira w reż. Dana Jemmeta. Szerszej publiczności znana z seriali *Ranczo* czy *Stulecie Winnych*, a także z licznych ról dubbingowych, m.in. znanej dzieciom Elsy z filmu animowanego *Kraina lodu*.



Pokojówka (Włoszka) – Aleksandra Szwed

Aleksandra Szwed

Popularność zdobyła licznymi rolami w serialach telewizyjnych (*Rodzina zastępcza, Niania, Teraz albo nigdy, Daleko od noszy, Ranczo, Na krawędzi, Barwy szczęścia, Ojciec Mateusz, Leśniczówka, Miłość na zakręcie, Na Wspólnej, Pierwsza miłość*).

Uczestniczyła w programach rozrywkowych (*Jak oni śpiewają, Mów mi mistrzu*), z których wygrała m.in. *Gwiazdy tańczą na lodzie* i *Twoja twarz brzmi znajomo*. Była gwiazdką *Kabaretów na żywo* oraz jurorką w *Śpiewajmy razem. All Together Now* w telewizji Polsat.

Od dziecka gra w teatrze. Zaczynała w warszawskim Teatrze Rampa, była członkiem młodzieżowej offowej grupy teatralnej „Lusterko”. W ostatnich latach wystąpiła m.in. w *Antoine*, musicalu *Siostrunie*, w czarnej komedii romantycznej *Dwie połówki pomarańczy, Przepraszam, co Pan tu robi?*, *Alibi od zaraz* (Teatr Capitol).

Od niemal dekady jest związana z Korotki Music i koncertuje z zespołem w trzech różnych stylach: popowo-rockowym, jazzowo-swingowym i zimowo-kołędowym.

Zajmuje się również konferansjerką.

Jane Worthington – **Weronika Warchoła**

Weronika Warchoła

Aktorka teatralna i filmowa, absolwentka Wydziału Aktorskiego Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie. Nagrodzona na Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi I nagrodą aktorską oraz nagrodą ufundowaną przez Opus Film „dla aktorki, którą chcielibyśmy oglądać na ekranie telewizyjnym i filmowym” za rolę w spektaklu *Efekt* w reż. Agnieszki Glińskiej.

Na scenie zadebiutowała właśnie w Och-Teatrze rolą Zuzy w spektaklu *Osiem kobiet* w reż. Adama Sajnuka. Grała również na scenie Teatru Łażna Nowa i Teatru Ludowego w Krakowie oraz na scenie Instytutu Teatralnego w Warszawie.

Na małym ekranie zadebiutowała w serialu *Pod powierzchnią* w reż. Borysa Lankosza.



Ciało/Detektyw – Tomasz Drabek

Tomasz Drabek

Aktor teatralny i filmowy, ale i polonista po studiach na Uniwersytecie Jagiellońskim. Urodzony w 1973 roku w Bielsku-Białej. W latach 1997–2013 pracował w Teatrze Polskim w Bielsku-Białej, gdzie zrealizował ponad 40 premier. Współpracował z takimi reżyserami, jak: Grzegorz Królikiewicz, Wiesław Komasa, Grzegorz Chrapkiewicz, Magdalena Piekorz, Piotr Ratajczak, Ewelina Marciniak. Jest współzałożycielem bielskiego stowarzyszenia Centrum Sztuki „Kontrast”, zajmującego się edukacją teatralną młodzieży i organizacją międzynarodowych festiwali teatrów amatorskich. Współtworzył bielską edycję Krakowskiego Salonu Poezji Anny Dymnej.

W 2012 roku przeniósł się na stałe do Warszawy, gdzie współtworzył kultowy kabaret „Pożar w burdelu” Michała Walczaka i Macieja Łubieńskiego. W latach 2018–2022 był aktorem Teatru Polskiego im. Arnolda Szyfmana w Warszawie. Współpracuje z Teatrem Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza, Teatrem WARSawy, Teatrem Polonia i Och-Teatrem. Jego niewielka rola kamerdynera w *Mężu i żonie* Aleksandra Fredry w reż. Krystyny Jandy w Teatrze Polonia została niezwykle wysoko oceniona przez recenzentów i publiczność.

Ekranową popularność zyskał dzięki cyklowi filmów *Legendy polskie Allegro* w reż. Tomasza Bagińskiego oraz serialom *Zachowaj spokój* (Netflix) i *Minuta ciszy* (Canal+).



Kelner – Mirosław Kropielnicki

Mirosław Kropielnicki

Aktor teatralny, filmowy i telewizyjny. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej we Wrocławiu. Przez wiele lat był związany z Teatrem Nowym im. Tadeusza Łomnickiego w Poznaniu.

Współpracował z wieloma wybitnymi reżyserami, m.in. z Erwinem Axerem (*Androkles i lew* G.B. Shawa), Krystyną Jandą (*Namiętność* Petera Nicholasa), Krzysztofem Zaleskim (*Parady* Jana Potockiego, *Człowiek śmiechu* Wiktora Hugo), Januszem Wiśniewskim (*Wesele* Stanisława Wyspiańskiego, *Król Ryszard III*, *Burza* Williama Shakespeare'a, *Faust* Johanna Wolfganga Goethego, *Bestia* Heinricha von Kleista), Eugeniuszem Korinem (*Zagraj to jeszcze raz*, *Sam Woody'ego Allena*, *Maszyna do liczenia* Elmera Rice'a, *Czego nie widać* Michaela Frayna), Tadeuszem Bradeckim (*Iwona, księżniczka Burgunda* Witolda Gombrowicza, *Przyjęcie dla głupca* Francisa Vebera), na deskach Teatru Polonia grał w *Romulusie Wielkim* Friedricha Dürrenmatta w reżyserii Krzysztofa Zanussiego. Od wielu lat związany z Och-Teatrem, grał w spektaklu *Nos* w reż. Janusza Wiśniewskiego, występuje obecnie w spektaklach *Pomoc domowa* i *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja* w reż. Krystyny Jandy oraz *Casa*

Valentina w reż. Macieja Kowalewskiego. Od jesieni 2022 roku gra też w Teatrze Polonia w sztuce *Seks dla opornych* w reż. Krystyny Jandy.

Z międzynarodowym przedstawieniem *Arka, czyli Nowy Koniec Europy* występował na wielu międzynarodowych festiwalach, m.in. w Edynburgu, Madrycie, Maladze, Bolonii, Nottingham, Tel Awiwie, Stambule, Tbilisi.

Jest laureatem wielu nagród, m.in. za spektakl *Faust* otrzymał nagrodę Herald Angel „The Stage Award for Acting Excellence” (za doskonałość) na Edinburgh Festival Fringe oraz Grand Prix festiwalu Sztuk Przyjemnych w Łodzi. Został nominowany przez miesięcznik „Teatr” za najlepszą rolę sezonu 2007/08.

Do jego ról filmowych i serialowych należą m.in. kreacje w *Powrocie* w reż. Magdaleny Łazarkiewicz, *Mieście* Marcina Sautera, *Znakach* Jakuba Miszczaka, *25 latach niewinności* i *Wielkiej wodzie* oraz *Rojście '97* Jana Holoubka, *Bejbis* Andrzeja Saramonowicza, *Eryniach* Borysa Lankosza, a także w *Znakach* Przemysława Hoffmana i Błażeja Przygodzkiego.



Ronnie Worthington – Sławomir Pacek

Sławomir Pacek

Aktor teatralny, filmowy, radiowy i dubbingowy. Absolwent Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie (1990). W latach 1990–1995 związany był z Teatrem Nowym w Warszawie, gdzie współpracował z takimi reżyserami, jak: Adam Hanuszkiewicz (*Ubu Król*, czyli *Polacy. Improwizacje* Alfreda Jarry'ego, 1991), Waldemar Zawodziński (*Choinka u Iwanowów* Aleksandra Wwiedeńskiego, 1996) czy Kurt Nuotio (*Gówniarze* Lyle'a Kesslera, 1993). W kolejnych latach artystycznie związał się z Teatrem Powszechnym im. Zygmunta Hübnera w Warszawie, gdzie współpracował m.in. z Krzysztofem Nazarem (*Wesele* Stanisława Wyspiańskiego, 1995), Janem Englertem (*Zmowa świętoszków* Michaiła Bułhakowa, 1996), Mariuszem Trelińskim (*Makbet* Williama Shakespeare'a, 1996), Krystyną Jandą (*Panna Tutli-Putli* Stanisława Ignacego Witkiewicza, 1997), Piotrem Cieślakiem (*Ostatnie dni ludzkości* Karla Krausa, 1997), Agnieszką Glińską (*Trzy siostry* Antona Czechowa, 1998), Piotrem Cieplakiem (*Król Lear* Williama Shakespeare'a, 2001), Anną Augustynowicz (*Powrót na pustynię* Bernarda-Marie Koltès'a, 2004), Iwoną Kempą (*Dzień Walentego* Iwana Wyrpajewa, 2005), Izabellą Cywińską (*Czarownice z Salem* Arthura Millera, 2007) i Marcinem Liberem (*Wojna i pokój* Lwa Tolstoja, 2014). W Och-Teatrze występuje w rolach Mietka Wrońskiego

w spektaklu *Big Bang* w reż. Piotra Ratajczaka (2021) oraz Anuczki w *Ożenku* Nikołaja Gogola w reż. Janusza Gajosa (2022).

Stworzył wiele niezapomnianych ról w słuchowiskach Teatru Polskiego Radia, reżyserowanych m.in. przez Janusza Kukulę (*Nareszcie bal* Lilianny Bardijewskiej, 1994), Waldemara Modestowicza (*Kopernik z Krakowskiego Przedmieścia* Władysława Zawistowskiego, 1995), Andrzeja Piszczatowskiego (*Ostatnie łóżko* Hugo Clausa, 1998), Jana Warenycię (*Opowiadania kołymskie* Warłama Szalamowa, 2010) czy Dobrosławę Bałazy (*Świadek* Sebastiana Reńcy, 2018).

Wystąpił w wielu filmach, m.in.: *Ostatni dzwonek* w reż. Magdaleny Lazarkiewicz (1989), *Młode wilki* w reż. Jarosława Żamojdy (1995), *Szczęśliwego Nowego Jorku* w reż. Janusza Zaorskiego (1997), *Kiler* w reż. Juliusza Machulskiego (1997), *Chłopaki nie płaczą* w reż. Olafa Lubaszenki (2000), *Zróbmy sobie wnuka* w reż. Piotra Wereśniaka (2003), *Rysa* w reż. Michała Rosy (2008), *Labirynt świadomości* w reż. Konrada Niewolskiego (2017) i *Kontrakt* w reż. Bruno Brejta (2021). Można go także oglądać w takich serialach, jak: *Blondynka*, *Na dobre i na złe*, *Dziewczyny ze Lwowa*, *Ojciec Mateusz*, *Plebania* czy *Na sygnale*.



George Pigden – Krystian Pesta

Krystian Pesta

Aktor filmowy i telewizyjny. W 2017 roku ukończył Państwową Wyższą Szkołę Filmową, Telewizyjną i Teatralną im. Leona Schillera w Łodzi na kierunku aktorstwo. Laureat Nagrody Publiczności dla Najbardziej Elektryzującego Aktora na 34. Festiwalu Szkół Teatralnych oraz Nagrody „Flisaka” na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym Tofifest. W latach 2016–2018 aktor Teatru Ludowego w Krakowie, od 2018 roku etatowy aktor Teatru im. Stefana Jaracza w Łodzi; występuje również gościnnie w Teatrze

Garnizon Sztuki w Warszawie. Współpracował z takimi reżyserami, jak: Piotr Ratajczak, Radek Stępień, Grzegorz Wiśniewski, Małgorzata Bogajewska, Wawrzyniec Kostrzewski.

Szerszej publiczności dał się poznać w jednej z głównych ról obok Roberta Więckiewicza w serialu *Behawiorysta* (TVN). Grał też w serialach *Belfer*, *Klangor* oraz *Kruk*. *Szepty słychać po zmroku* (Canal+), *1983* oraz *Rojst* (Netflix), *Ultraviolet* (AXN), a także w filmach *Jak zostałem gangsterem*, *Legiony* i *Ukryta gra*.

Richard Willey, minister – **Krzysztof Stelmaszyk**

Krzysztof Stelmaszyk

Aktor teatralny, telewizyjny i filmowy, reżyser. Absolwent Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. W 1984 roku otrzymał nagrodę na Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi za rolę w debiutanckim spektaklu *Kariera Alfa Omegi* w reż. Tadeusza Łomnickiego.

Po studiach rozpoczął pracę w teatrach warszawskich: Teatrze Polskim im. Arnolda Szyfmana (*Matka Stanisława Ignacego Witkiewicza* w reż. Jana Englerta, 1984), Teatrze Współczesnym (*Mistrz i Małgorzata* Michaiła Bułhakowa w reż. Macieja Englerta, 1987), Teatrze Dramatycznym, Teatrze na Woli im. Tadeusza Łomnickiego, Teatrze Narodowym. Do kwietnia 2016 roku był zatrudniony w Teatrze Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza, gdzie grał w wielu spektaklach, m.in. w *Annie Kareninie* Helen Edmundson w reż. Pawła Szkotaka (2012) i *Rewizorze* Nikolaja Gogola w reż. Nikolaja Kolady (2014), a sam wyreżyserował *Oleannę* Davida Mameta (2014).

Od 2002 roku związany z Teatrem Montownia, gdzie stworzył niezapomnianą rolę Stavrosa w *Testosteronie* w reż. Agnieszki Glińskiej. Wyreżyserował dwa spektakle Montowni: *Kamienie w kieszeniach* (2007) oraz *Edmond* (2009). W Och-Teatrze występuje w komedii kryminalnej *Lily* w reż. Krystyny Jandy (2020), a w Teatrze Polonia w *Panu Hoho* w reż. Krzysztofa Dracza (2022).

Równolegle występował w wielu filmach, m.in.: *Testosteron* duetu Konecki-Saramonowicz (2007), *Och, Karol 2* w reż. Piotra Wereśniaka (2011), *Pokaż, kotku, co masz w środku* w reż. Sławomira Kryńskiego (2011) i serialach telewizyjnych, m.in.: *39 i pół*, *Tango z aniołem*, *Radio Romans*, *Mamuśki*, *O mnie się nie martw*, *Dziewczyny ze Lwowa*, *W rytmie serca*. Zajmuje się też dubbingiem, jego głos można było usłyszeć m.in. w animowanych produkcjach wytwórni DreamWorks: *Rybki z ferajny*, *Skok przez płot*, *Wpuszczony w kanał*.



Kierownik hotelu – Grzegorz Warchoła

Grzegorz Warchoła

Reżyser teatralny, telewizyjny i filmowy, aktor, scenarzysta i producent filmowy. Wyreżyserował m.in. filmy: *Życie Kamila Kuranta* (1982), *Lubię nietoperze* (1985), *Królewskie sny* (1988).

Zagrał w wielu filmach, m.in.: *Dekalog* (1988) i *Trzy kolory. Biały* (1994) Krzysztofa Kieślowskiego, *Strach* Antoniego Krauzego (1975) i *Obywatel Piszczyk* w reż. Andrzeja Kotkowskiego (1989). Na deskach Och-Teatru można go oglądać w spektaklach: *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja*, *Wspólnota mieszkaniowa* – oba w reż. Krystyny Jandy, *Zemsta* w reż. Waldemara Śmigasiewicza.

Wyreżyserował m.in. spektakle: *Panna Tutli-Putki* Stanisława Witkiewicza w Teatrze Współczesnym im. Edmunda Wiercińskiego

we Wrocławiu, *Czego nie widać* Michaela Frayna w Teatrze Komedia w Warszawie, *Bal manekinów* Brunona Jasińskiego w Teatrze im. Juliusza Słowackiego w Krakowie.

W Teatrze Polonia można było oglądać w jego reżyserii *Kantatę na cztery skrzydła* Roberta Bruttera, a w Och-Teatrze – *Pierwszą Damę* M. Kilburg Reedy, monodram Romy Gąsiorowskiej.

Dla Teatru Telewizji reżyserował m.in. *Ja, Michał z Montaigne* z Gustawem Holoubkiem w roli głównej, *Szczególny dzień* z Anną Dymną i Janem Englertem, *Kolabo-Song* z Małgorzatą Pieczyńską, *Becket, czyli honor Boga* z Markiem Barbasiewiczem czy *Volpone albo lis* z Jerzym Stuhrem.



Fotografie: Krystyna Janda i Robert Jaworski

Krystyna Janda

Aktorka, reżyserka, felietonistka, dyrektorka artystyczna dwóch warszawskich teatrów, założycielka i prezes Fundacji Krystyny Jandy na Rzecz Kultury. Jest absolwentką Państwowego Liceum Plastycznego i Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Po raz pierwszy na ekranie pojawiła się w filmie Andrzeja Wajdy *Człowiek z marmuru*. Od lat 80. XX wieku gra i pracuje nieprzerwanie. W teatrze zagrała ponad 60 ról, w tym wiele monodramów, z których każdy był głośnym sukcesem. Zagrała także ponad 45 ról – od klasycznych do współczesnych – w Teatrze Telewizji oraz przeszło 50 ról w filmach fabularnych.

Jest laureatką dziesiątków nagród i odznaczeń, przyznawanych zarówno w Polsce, jak i na świecie. W 1990 roku nagrodzona Złotą Palmą na festiwalu w Cannes za rolę w filmie *Przesłuchanie* Ryszarda Bugajskiego, a w 2006 Medalem Karola Wielkiego za wybitny dorobek aktorski, zaangażowanie w europejskie porozumienie oraz walkę o równouprawienie. Na koniec XX wieku w plebiscycie tygodnika

„Polityka” czytelnicy obdarzyli ją tytułem najwybitniejszej aktorki stulecia kinematografii polskiej.

W 2005 roku podjęła, jako jedna z pierwszych, wyzwanie stworzenia teatru działającego niezależnie od struktur państwowych, czym zmieniła rzeczywistość teatralną w Polsce. W tym celu założyła Fundację Krystyny Jandy na Rzecz Kultury, a w ślad za tym stworzyła dwa teatry warszawskie: Teatr Polonia i Och-Teatr. W roku 2014 została uhonorowana tytułem „Człowieka Wolności 25-lecia” w kategorii „Kultura”. Początek roku 2019 przyniósł jej dwa bardzo ważne wyróżnienia – specjalną nagrodę aktorską 35. Festiwalu Filmowego Sundance oraz tytuł Kreatora Kultury tygodnika „Polityka” za „błyskotliwość, pracowitość oraz odwagę artystyczną i życiową”. Jedną z jej ostatnich ról teatralnych w *Zapiskach z wygnania* Saby Baral została obsypana deszczem nagród, a obecnie rekordy popularności i wręcz entuzjastycznych reakcji i recenzji bije *My Way* – jej monolog, napisany, wyreżyserowany i zagrany przez nią na własne 70-lecie.

Elżbieta Woźniak

Anglistka. Tłumaczka wielu komedii, fars, dreszczowców, sztuk muzycznych i sztuk o poważnej tematyce. Wprowadziła do polskich teatrów wielu nieznanymi autorów. Współpracuje z wieloma znakomitymi reżyserami i prawie wszystkimi teatrami w Polsce. Wśród kilkudziesięciu przetłumaczonych przez nią tekstów są liczne znane widzom Teatru Polonia i Och-Teatru, jak np. *Mayday*, *Mayday 2* i *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja* Raya Conneya, *Maria Callas. Lekcja śpiewu* Terrence’a McNally’ego, *Boska!* Petera Quiltera, *Kobiety w sytuacji krytycznej* Joanny Murray-Smith, *Pani z Birmy* Richarda Schannona, *Kontrakt* Mike’a Bartletta, *Po co są matki?* Hindi Brooks, *Konstellacje* Nicka Payne’a, *Matki i synowie* Terrence’a McNally’ego, libretto musicalu *Bagdad Cafe* Percy’ego Adlona, *Trzeba zabić starszą panią* Grahama Linehana, *Upadłe anioły* Noëla Cowarda, *Prapremiera dreszczowca* Henry’ego Lewisa, Jonathana Sayera i Henry’ego Shieldsa, *Lekcje stepowania* Richarda Harrisa.

Zuzanna Markiewicz

Kostiumograf, scenograf, projektant ubioru, doktor filozofii. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi i Uniwersytetu Łódzkiego. Autorka kostiumów operowych, teatralnych, filmowych, baletowych, rekonstrukcji historycznych oraz współczesnych stylizacji. W Teatro dell’Opera di Roma pracowała przy licznych programach telewizyjnych, reklamach, teledyskach, pokazach mody.

Dla Teatru Polonia stworzyła kostiumy i scenografię do *Prób* w reż. Mikołaja Grabowskiego, *Policji. Nocy zatracenia* w reż. Andrzeja Saramonowicza, *Siedmiu sekund wieczności* w reż. Piotra Szalszy, a dla Och-Teatru: do *Wspólnoty mieszkaniowej* w reż. Krystyny Jandy, *Dziewczyny z pociągu* w reż. Cezarego Żaka i *Ożenku* w reż. Janusza Gajosa.

Projektowała też m.in. dla Teatru Ateneum im. Stefana Jaracza w Warszawie (*Cesarz*, reż. Mikołaj Grabowski), Teatru Powszechnego im. Zygmunta Hübnera w Warszawie (*Czynny do odwołania*, reż. Piotr Bikont), Teatru Nowego im. Kazimierza Dejmka w Łodzi (m.in. *Wiele demonów*, reż. Mikołaj Grabowski, *Fantazja polska*, reż. Maciej Wojtyzsko), Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach (*Prędko, prędko*, reż. Mikołaj Grabowski), a także kilku oper.

Stworzyła także kostiumy do filmów, m.in. *Martin Luther. The idea that changed the world* Davida Batty’ego, *Nie ten człowiek* Pawła Wendorffa, *Pierwsze lato końca świata* Nastazji Gonery, *Władcy przygód. Śtąd do Oblivion* Tomasza Szafraniego.

Od 2009 roku projektuje kostiumy i scenografię dla Stowarzyszenia Teatralnego Badów (m.in. *Siódemka* Ziemowita Szczerka, *Burzliwe życie Lejzorka Rojtszwańca* Ilii Erenburga, *Franz Halbsex* Rolanda Topora).

Katarzyna Łuszczuk

Reżyserka światła. Studiowała na Wydziale Wiedzy o Teatrze w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie i na Wydziale Polonistyki na Uniwersytecie Warszawskim.

W latach 2002–2020 była stałą asystentką Krzysztofa Warlikowskiego, z którym współpracowała m.in. przy spektaklach: *Dybuk*, *Między dwoma światami*, *Krum*, *Anioły w Ameryce*, *(A)pollonia*, *Koniec*, *Opowieści afrykańskie według Szekspira*, *Kabaret Warszawski*, *Francuzi* i *Wyjeżdżamy*. Podróżując z tymi spektaklami, pracowała w ponad 70 teatrach na całym świecie.

Przez wiele lat koordynowała pracę zespołu Krzysztofa Warlikowskiego, najpierw w TR Warszawa, a następnie w Nowym Teatrze w Warszawie, gdzie pracowała jako asystentka dyrektora artystycznego.

Jako reżyserka światła współpracowała m.in. z: Agatą Dudą-Gracz, Pawłem Passinim, Małgorzatą Bogajewską, Krystyną Jandą, Michałem Borczuchem, Wiktorem Rubinem, Marcinem Liberem, Agnieszką Glińską, Jerzym Stuhrem, Przemysławem Wojcieszkiem,

Tomaszem Cyzem, Bogusławem Lindą, Szymonem Kaczmarkiem, Claude'em Bardouilem, Markiem Kalitą, Renate Jett, Anną Seniuk, Andrzejem Domalikiem, Jarosławem Tumidajskim.

W 2015 roku była przewodniczącą jury festiwalu Tanec Praha, przyznając nagrodę za najlepsze światła w spektaklach teatru tańca w Pradze. Prowadziła masterclass w Ołomuńcu w Czechach i Sao Paulo w Brazylii.

Od 2021 roku współpracuje jako Head Tutor modułu „światło” w międzynarodowym programie edukacyjno-artystycznym „Music. Multimedia.Management.” organizowanym przez Filharmonię im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie i Festiwal Fjord Cadenza w Skodje w Norwegii. Zaczęła też współpracę międzynarodową i wyreżyserowała światła w Klaipėdos dramos teatras w Kłajpedzie na Litwie i w Divadlo Nová scéna w Bratysławie na Słowacji.

Nominowana w kategorii najlepsze światło do najważniejszych nagród teatralnych Litwy – Złote Krzyże Sceny. W Och-Teatrze i w Teatrze Polonia wyreżyserowała światła do 15 spektakli.

Małgorzata Domańska

Kostiumografka i scenografka. Jest autorką i współautorką kostiumów do filmów (m.in. *Przez dotyk* w reż. Magdaleny Łazarkiewicz, *Wielki Szu* w reż. Sylwestra Chęcińskiego, *Odwet* w reż. Tomasza Zygadły, *Lubię nietoperze* w reż. Grzegorza Warchoła), a także spektakli Teatru Telewizji (*I Bogu dzięki* oraz *Rozmowy z moją matką*). Stworzyła scenografię do *Malżeństwa* Marii Kowalskiej w reż. Macieja Domańskiego w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu.

W Teatrze Polonia i Och-Teatrze, z którymi związana jest od początku ich istnienia, przygotowywała kostiumy m.in. do spektakli w reżyserii Krystyny Jandy: *Lament na placu Konstytucji*, *Związek otwarty*, *Lekcje stepowania*, *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja*. Scenografię i kostiumy przygotowała też m.in. do *Białej bluzki* w reż. Magdy Umer i *Nosa* w reż. Janusza Wiśniewskiego. Jest autorką scenografii do spektakli: *Ich czworo* w reż. Jerzego Stuhra, *Jekyll/Hyde* w reż. Jakuba Porcariego, *Porozmawiajmy po niemiecku* w reż. Łukasza Kosa. Jako asystentka scenografa współtworzyła ponad 130 przedstawień.

Waldemar Zatorski

Realizator i reżyser światła. Z Fundacją Krystyny Jandy na Rzecz Kultury związany od wielu lat. Odpowiadał za reżyserię światła spektakli zrealizowanych zarówno w Teatrze Polonia, jak i Och-Teatrze, m.in.: *Kantata na cztery skrzydła* w reż. Grzegorza Warchoła, *Kubuś Fatalista i jego pan* w reż. Krzysztofa Stelmaszyka, *One Mąż Show* Szymona Majewskiego pod opieką artystyczną Krystyny Jandy i Marii Seweryn, *Maria Callas. Master Class* w reż. Andrzeja Domalika, *Żeby nie było śladów* w reż. Piotra Ratajczaka czy *Bal manekinów* w reż. Jerzego Stuhra i *Ożenek* w reż. Janusza Gajosa.

Michał Tatara

Akustyk, realizator dźwięku. Od 2009 roku pracował przy projekcjach filmowych, spektaklach teatralnych i koncertach w Kinoteatrze Uciecha w Krakowie. W latach 2012–2015 związany z Teatrem Rozrywki w Chorzowie. Pracował przy ogromnych realizacjach musicalowych takich jak *Billy Elliot*, nagłaśniając zespoły orkiestry, wokalny czy aktorski. Współpracował także z takimi artystami, jak: Soyka, Waglewski Fisz Emade, Janusz Radek, Maciej Balcar, Kamil Bednarek, Norbi, Michał Bajor, Maciej Maleńczuk. Od 2015 roku związany z Fundacją Krystyny Jandy na Rzecz Kultury.

Od 2017 roku prowadzi zajęcia praktyczne w technikum o profilu realizacji dźwięku.

Cezary Margiela

Producent teatralny, asystent reżysera i inspicjent. Absolwent Kulturoznawstwa na Uniwersytecie SWPS. Studiował również polonistykę oraz etnologię i antropologię kulturową. Pracował przy prowadzeniu badań społecznych i przy projektach edukacyjnych z Fundacją Obserwatorium, Fundacją Pro Cultura i Fundacją Pro Akademika oraz przy organizacji wydarzeń filmowych i konferencji naukowych na Uniwersytecie SWPS.

Z Fundacją Krystyny Jandy na Rzecz Kultury związany zawodowo od 2010 roku. Pracował jako asystent producentki wykonawczej przy spektaklach *Porozmawiajmy po niemiecku* w reż. Łukasza Kosa w Teatrze Polonia (2015) oraz *Ożenek* w reż. Janusza Gajosa w Och-Teatrze (2022). Producent i asystent reżysera spektaklu dla dzieci *Szelmostwa Lisa Witalisa* w reż. Piotra Kosewskiego w Teatrze Polonia (2022). Inspicjent kilkunastu spektakli w Och-Teatrze.



TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ
TEATRU POLONIA I OCH-TEATRU

Szanowni Państwo,

Zwracamy się z propozycją dołączenia do Towarzystwa Przyjaciół Teatru Polonia i Och-Teatru, które powołaliśmy jesienią 2014 roku przy naszej Fundacji. Jego celem jest stworzenie nowej w Polsce tradycji współfinansowania przedsięwzięć artystycznych teatrów przez indywidualnych odbiorców.

Czerpiąc inspirację z popularnych za granicą wzorców, proponujemy Państwu wejście do grona Widzów, którzy wspierają teatr finansowo, tym samym stając się nie tylko entuzjastami sztuki, ale i jej mecenasami.

Przygotowaliśmy trzy modele wspierania Teatru Polonia i Och-Teatru, na każdym poziomie oferując rozmaite korzyści, od zniżek na bilety po zaproszenia na premiery i wsparcie indywidualnego opiekuna. Zapraszamy do zostania naszym Sympatykiem, Darczyńcą lub Mecenasem. Każdy z tych modeli związany jest z roczną opłatą, która przyczyni się do powstania kolejnych produkcji w naszych teatrach.

Obecnie w gronie Mecenasów są: pani Maria Borys-Piątkowska, pan Zbigniew Canowiecki, pani Joanna Jezior-Sojka, państwo Aleksandra i Krzysztof Kamińscy, pan Mateusz Macher, pani Joanna Mikołajczyk, pani Barbara Pająk, pani Katarzyna Roszak-Mazurek, pani Halina Roszak, pani Amelia Śliwińska, pan Piotr Topolski, pani Anna Wąsowicz, pani Małgorzata Wieczorek, Przyjaciele z Paryża, Cogit Sp. z o.o.

Dziękujemy Państwu za okazane wsparcie.

Jeżeli byliby Państwo zainteresowani szczegółami oraz sposobem dołączenia do Towarzystwa Przyjaciół, prosimy o kontakt drogą telefoniczną pod numerem +48 534 885 889 lub drogą mailową: towarzystwo@teatrpolonia.pl.

Twórzmy razem teatr, dla siebie i dla innych.

Z wyrazami szacunku
Zespół Fundacji Krystyny Jandy na Rzecz Kultury

PRZEŁOMOWA NOWOŚĆ!

JANDA

b a d ż p r a w d z i w a ...

Przełomowe odkrycie współczesnej nauki!
Redukcja starzejących się komórek skóry „zombie”.

SKONCENTROWANA, INTENSYWNA KURACJA ODMŁADZAJĄCA

stworzona w oparciu o senolityki – nowoczesne związki o specjalistycznym i precyzyjnym działaniu, które identyfikują i redukują starzejące się komórki „zombie”.

EFEKT: spowolnienie procesów starzenia się skóry,
odmłodzenie głębszych warstw naskórka,
zmniejszenie głębokich i utrwalonych zmarszczek.



Polecam,
Krystyna Janda

KOMPLEMENTARNA SYNERGIA NAJNOWOCZĘSNIJSZYCH SKŁADNIKÓW AKTYWNYCH:
3 eksperckie dermosystemy, 2 patenty naukowe, 3 międzynarodowe nagrody, szafirowy nośnik,
6 widocznych efektów odmładzających.

Zatrzymaj młody wygląd na dłużej.

Dostępne w drogeriach **ROSSMANN** i na janda.pl

Włącz 103 FM



radio
kolor
103 FM



•

PRZED W /AN/ TRAKCIE NAD

•

zawsze blisko sztuki // amaristo.pl

Agencja Cateringowa / Bufet Teatru Polonia /
Galeria Przy Teatrze / Och Cafe //



Premiery dofinansowane przez:



Partnerzy Och-Teatru:



Doradca prawny teatrów:

Patroni medialni:



Partner premier:

A//.ARISTO



Mecenas technologiczny teatrów:

Partner teleinformatyczny teatrów:

Program wydrukowano w:

Projekt graficzny:

progressivo

Serdecznie dziękujemy za współpracę przy wykonaniu scenografii panu **Bartłomiejowi Kłoskowi** oraz za pomoc przy wykonaniu kostiumów panu **Maciejowi Ryszardowi Kani**

Sesja plakatowa i portrety aktorów: **Krzysztof Opaliński**

Projekt plakatu: **Andrzej Kłosiński**

PREZES FUNDACJI

Krystyna Janda

CZŁONKOWIE RADY FUNDACJI

Marcin Gędziorowski, Magda Umer, Cezary Żak

DYREKTORKA FUNDACJI

KRYSTYNY JANDY NA RZECZ KULTURY
Alicja Przerazińska

DYREKTOR FINANSOWY

Aleksander Szafrąński

SPECJALISTKA

DS. KSIĘGOWO-PLACOWYCH

Barbara Łotocka

ORGANIZACJA PRACY TEATRÓW

Jolanta Bielasta, Barbara Bogucka, Kinga Smolińska

KOORDYNACJA PRACY ARTYSTYCZNEJ

Ewa Ratkowska, Zuzanna Szostek

KOMUNIKACJA, PR I MARKETING

Edyta Bach, Jacek Rakowiecki, Kinga Smolińska

IMPRESARIAT

Klaudia Błazik, Iwona Gradkowska-Kosmala, Zuzanna Szostek

WYNAJMY

Kinga Smolińska

BIURO OBSŁUGI WIDZA

Tomasz Harlejczyk, Aleksandra Walasiak

KASA BILETOWA

Piotr Bajcar, Marika Cudak, Tomasz Harlejczyk, Tomasz Płacheta, Janina Staros, Aleksandra Walasiak

KIEROWNIK OBSŁUGI WIDOWNI

Krzysztof Wołyniec

PRODUCENCI WYKONAWCZY/INSPICJENCI

Klaudia Błazik, Magdalena Kłosińska, Cezary Margiela, Rafał Rossa

KIEROWNICY TECHNICZNI

Małgorzata Domańska (scenografia i kostiumy), Tomasz Przystępny, Tomasz Rusek (scena), Waldemar Zatorski

OŚWIETLENIE, AKUSTYKA I MULTIMEDIA

Michał Cacko, Tatiana Czabańska, Maciej Gendek, Marcin Głos, Paweł Nowicki, Rafał Piotrowski, Michał Suwiński, Adam Szadkowski, Michał Tatała, Waldemar Zatorski

OBSŁUGA SCENY

Mirosław Awdziej, Łukasz Figa, Emil Kula, Grzegorz Orłowski, Tomasz Przystępny, Tomasz Rusek, Andrzej Solis, Piotr Zwolak

FRYZJERKI/FRYZJERZY/ CHARAKTERYZATORKI/ CHARAKTERYZATORZY

Anna Czerwińska, Hubert Grabowski, Katarzyna Marciniak, Zuzanna Szostek, Sylwia Wrzosek

GARDEROBIANE

Wiesława Kamińska, Ewa Klimaszewska, Maria Pińkowska, Anna Sokołowska

Kontakt

Och-Teatr

ul. Grójecka 65
02-094 Warszawa
tel. 22 589 52 00

Teatr Polonia

ul. Marszałkowska 56
00-545 Warszawa
tel. 22 622 21 32

Kasy biletowe czynne: pon.-sob.
od godz. 10:00, niedz. od godz. 12:00
do rozpoczęcia przedstawień.

bilety@teatrpolonia.pl oraz online
www.teatrpolonia.pl
bilety@ochteatr.com.pl oraz online
www.ochteatr.com.pl

NAJBLIŻSZA PREMIERA

OCH  TEATR

William Golding

WŁADCA MUCH

Adaptacja i reżyseria:

Piotr Ratajczak

Premiera: **październik 2023**

OCH  TEATR